

Znak sprawy: Fn-XIV.310. 1.2020

Poznań, 18-01-2021 r.

INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia listopada 2020 r. (data wpływu) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji co do art. 2 ust. 1 i 2, art. 1a ust. 2a pkt 2 i 4, art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1170 ze zm., dalej: **UPOL**), art. 1, art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 333 ze zm., dalej: **UPR**), uzupełniony pismem z dnia grudnia 2020 r. (data wpływu).

postanawia

uznać stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku za **prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu listopada 2020 roku do Prezydenta Miasta Poznania wpłynął wniosek
(dalej jako Wnioskodawca lub Spółka) o wydanie indywidualnej interpretacji

przepisów prawa podatkowego. Przedmiotem interpretacji jest art. 2 ust. 1 i 2, art. 1a ust. 2a pkt 2 i 4, art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b UPOL, art. 1, art. 12 ust. 1 pkt 1 UPR.

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca jest podmiotem działającym w branży nieruchomościowej. Głównym przedmiotem działalności Spółki jest obsługa rynku nieruchomości.

Spółka jest właścicielem nieruchomości (dalej łącznie: **Nieruchomość**), na którą składają się:

1. grunt o powierzchni (2),
2. budynki o powierzchni m(2),
3. budowle (m.in. parking, ogrodzenie).

Co do zasady, Nieruchomość jest wykorzystywana na cele związane z działalnością gospodarczą Spółki.

Wyjątkiem od powyższego jest część gruntu wchodzącego w skład Nieruchomości, która ze względu na swoje specyficzne położenie nie jest wykorzystywana w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą (dalej: **Grunt**):

- 1) w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Grunt posiada oznaczenie 2Z0/WS/K czyli jest sklasyfikowany jako tereny zieleni otwartej z wodami powierzchniowymi śródlądowymi i infrastrukturą techniczną - kanalizacją;
- 2) na części Gruntu umiejscowiony jest podziemny kolektor wraz z pasami ochronnymi wynoszącym po 2,5 m szerokości z każdej strony kolektora. Ze względu na bezpieczeństwo i wymogi eksploatacyjne, w pasach tych zabrania się budowania jakichkolwiek obiektów stałych i tymczasowych oraz zadrzewiania. Pasy ochronne powinny również umożliwiać brygadam wykonanie czynności eksploatacyjnych z możliwością dojazdu sprzętem. jest podmiotem zajmującym się dystrybucją wody i odprowadzeniem ścieków. Główny kolektor sanitarny tego podmiotu przechodzi przez Grunt, z tego względu w księdze wieczystej jest zapis o wyłączeniu tego fragmentu Gruntu wraz ze strefą ochronną z jakiegokolwiek użytkowania.

Z uwagi na powyższe Spółka nie może wykorzystywać Gruntu na cele prowadzonej działalności - nie może posadowić na Gruncie budynków czy budowli bądź w inny sposób wykorzystywać go dla celów działalności gospodarczej. Grunt jest zatem częścią Nieruchomości, nie jest jednak de facto zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej (na Gruncie nie odbywa się żadna aktywność gospodarcza).

W ewidencji gruntów i budynków Nieruchomość jest sklasyfikowana jako użytki rolne klasa V. Na Gruncie nie znajdują się żadne budynki, budowle czy inne obiekty będące własnością Spółki. Jedyną rzeczą znajdującą się na Gruncie jest kolektor.

Spółka podkreśla, iż niniejszy wniosek dotyczy jedynie części Nieruchomości - opisanego powyżej Gruntu, czyli tej części gruntu składającego się na Nieruchomość, na której (ze względu na jej specyficzne położenie i status prawny) nie jest wykonywana żadna aktywność gospodarcza. W zakresie pozostałej części gruntu składającego się na Nieruchomość Spółka informuje, iż będzie opłacać podatek od nieruchomości według stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Pismem z dnia grudnia 2020 r. Wnioskodawca doprecyzował, że pytanie zadane we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczy stanu prawnego obowiązującego od stycznia 2019 r.

Do przedstawionego opisu stanu faktycznego Wnioskodawca zadał następujące pytania:

- 1) Czy w przedstawionym stanie faktycznym Grunt, jako część Nieruchomości która nie jest zajęta na prowadzenie działalności gospodarczej, nie będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości ale będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem rolnym (i jednocześnie będzie zwolniony z tego podatku), w stanie prawnym obowiązującym od stycznia 2019 r.?
- 2) W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, jaką stawką podatku będzie opodatkowany Grunt, w stanie prawnym obowiązującym od stycznia 2019 r.?

W odniesieniu do przedstawionego opisu stanu faktycznego przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Ad.1.

W ocenie Wnioskodawcy, w przedstawionym stanie faktycznym Grunt, jako część Nieruchomości, która nie jest zajęta w działalności gospodarczej, nie będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Grunt będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem rolnym.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż zgodnie z art. 2 ust. 1 UPOŁ, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Co do zasady zatem grunt podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Należy jednak zwrócić uwagę na ust. 2 powyższego przepisu, zgodnie z którym

opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają użytki rolne lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Jednocześnie, zgodnie z art. 1 UPR, opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza.

Uwzględniając powyższe, należy zauważyć, że aby opodatkować dany grunt podatkiem od nieruchomości, konieczna jest w pierwszej kolejności analiza, czy grunt ten nie podlega opodatkowaniu podatkiem rolnym. Grunt sklasyfikowany w ewidencji gruntów jako grunt rolny nie podlega podatkowi od nieruchomości, chyba że jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej. *A contrario* - opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będą podlegać jedynie grunty rolne, w stosunku do których będzie można uznać, że są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

Jak wynika z powyższego, w przedmiotowej sprawie dla uznania, iż Grunt nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, lecz opodatkowany jest podatkiem rolnym, konieczne jest łączne zaistnienie następujących przesłanek:

1. grunt został sklasyfikowany w ewidencji gruntów i budynków jako użytek rolny;
2. grunt nie jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej.

Przez działalność gospodarczą na gruncie UPOL rozumie się działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców. Art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców stanowi, iż działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Z kolei przy ocenie "zajęcia" nieruchomości na prowadzenie działalności istotne jest:

- a) aby daną aktywność prowadzoną z wykorzystaniem nieruchomości można było uznać za działalność gospodarczą (aktywność prowadzoną w sposób ciągły, zorganizowany, ukierunkowany na zysk);
- b) wykorzystywanie nieruchomości dla realizacji celu gospodarczego danego przedsiębiorcy, jakim może być uzyskanie dochodu z najmu;
- c) ujęcie nieruchomości w ewidencji środków trwałych, dokonywanie odpisów amortyzacyjnych.

Dodatkowo, obecnie przyjmuje się, że przez pojęcie gruntów "zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej" należy rozumieć faktyczne wykonywanie konkretnych czynności, działań na gruncie powodujących dokonanie zamierzonych celów lub osiągnięcie konkretnego rezultatu, związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Jednoznaczną podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów rolnych będzie fakt ich zajęcia na działalność gospodarczą, czyli rzeczywiste wykonywanie na nich czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym czynności te muszą

być wykonywane w sposób trwały (nieincydentalnie).

Powyższe rozumienie sformułowania „*zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej*” jest zgodne z literalną wykładnią art. 2 ust. 2 UPOL oraz art. 1 UPR, która opiera się na językowym znaczeniu danego pojęcia. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego (internetowy słownik PWN) pojęcie „zajęcie” oznacza: „zapełnić, wypełnić sobą lub czymś jakąś przestrzeń, powierzchnię czegoś”, ale także „wziąć w posiadanie, we władanie, zagarnąć dla siebie” czy „zarezerwować jakieś miejsce”. W oparciu zatem o wykładnię literalną można wskazać, iż aby uznać dane miejsce za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej koniecznym jest, aby zajęcie to miało charakter faktyczny i aby na konkretnie zajętej nieruchomości (lub jej części) była prowadzona działalność gospodarcza.

Wnioskodawca wskazuje, że wykładnia literalna jest podstawową wykładnią w procesie interpretacji przepisów. Przyjmuje się bowiem, że wśród wszystkich typów wykładni, wykładnia językowa odgrywa rolę podstawową i można tym samym mówić o zasadzie pierwszeństwa wykładni językowej oraz subsydiarności wykładni systemowej i funkcjonalnej. Zgodnie z tą zasadą, gdy wykładnia językowa daje rezultat jasny i jednoznaczny interpretator może (i powinien) się oprzeć na wyniku wykładni językowej, (...) wszystkie przepisy powinny być interpretowane literalnie (uchwała NSA z 1 października 2010 r., sygn. I OSK 1624/09).

Jak wskazał NSA w wyroku z 7 marca 2014 r., sygn. akt II FSK 1495/09:

(...) punktem wyjścia dla wszelkiej interpretacji prawa jest bez wątpienia wykładnia językowa, która jednocześnie określa jej granice w ramach możliwego sensu słów zawartych w tekście prawnym. Jedną z podstawowych zasad wykładni językowej jest domniemanie języka potocznego, co oznacza, że tak daleko, jak to możliwe - nadajemy zwrotom prawnym znaczenie występujące w języku potocznym.

Znaczenie wykładni literalnej oraz jej pierwszeństwo w hierarchii typów wykładni potwierdził NSA również w wyroku z dnia 13 stycznia 2011 r., sygn. akt II FSK 1542/09, gdzie wskazał:

(...) przy wyjaśnieniu treści przepisu podstawowe znaczenie ma wykładnia językowa, a pozostałe dyrektywy mogą jedynie być pomocne dla odczytania właściwego sensu normy.

Dodatkowo należy zauważyć, że dla rozstrzygnięcia czy dana nieruchomość jest wykorzystywana w działalności należy brać także pod uwagę profil działalności właściciela nieruchomości. Jak bowiem wskazano w wyroku NSA z 4 kwietnia 2019 r., sygn. II FSK 1444/17:

Dokonując oceny, czy dany grunt został zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej trzeba kierować się specyfiką i charakterem działalności gospodarczej prowadzonej przez

danego przedsiębiorcę. Zajęcie nie będzie zatem zawsze oznaczało fizycznej ingerencji w grunt poprzez np. wzniesienie budynków czy budowli ale może także oznaczać samo udostępnienie takich gruntów. Biorąc pod uwagę, że profil działalności gospodarczej spółki obejmuje także udostępnianie terenów w celu realizowania określonych form aktywności fizycznej zasadnym było przyjęcie, że samo udostępnienie spornych gruntów klientom spółki jest równoznaczne z zajęciem tych gruntów na prowadzenie działalności gospodarczej.

Podsumowując, aby uznać daną nieruchomość za zajęta na prowadzenie działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ust. 2 UPOL oraz art. 1 UPR niewystarczającym jest, aby nieruchomość ta była w posiadaniu przedsiębiorcy. Nie można bowiem automatycznie zakładać, że przedsiębiorca każdą posiadaną nieruchomość (bądź jej część) będzie wykorzystywał w prowadzonej działalności. Znaczenie ma tu faktyczne (fizyczne) wykonywanie (zajęcie) działalności na takiej nieruchomości, przy czym należy pod uwagę brać także rodzaj i przedmiot działalności, jakim zajmuje się dany przedsiębiorca.

Powyższe rozumienie pojęcia nieruchomości "zajętej na prowadzenie działalności gospodarczej" potwierdza m.in. treść wyroku WSA w Lublinie z 20 maja 2016 r., sygn. I SA/Lu 35/16, w którym stwierdzono:

Inna klasyfikacja gruntów powoduje, że co do zasady podlegają one opodatkowaniu podatkiem rolnym lub leśnym. Podatkiem od nieruchomości są one obciążone jedynie wtedy, gdy są fizycznie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Jeżeli zatem grunty, na których zorganizowany jest stok narciarski, posiadają klasyfikację właściwą dla opodatkowania ich podatkiem rolnym lub leśnym, to są obciążone podatkiem od nieruchomości tylko w okresie, w którym zajęte są na ten cel. Przez pozostałe miesiące, jeśli nie prowadzi się na nich żadnej działalności, podlegają one opodatkowaniu podatkiem rolnym lub leśnym.

W związku z tym, gdy na danym gruncie nie znajdują się żadne trwałe urządzenia, jak np. wyciągi, to prawidłowo organy przyjęły, że opodatkowanie podwyższoną stawką podatku od nieruchomości będzie miało miejsce tylko w sezonie zimowym. Inaczej natomiast przedstawia się sytuacja gruntów, na których zlokalizowane są trwałe urządzenia służące do obsługi wyciągów narciarskich, gdyż są one przez cały rok zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Podlegają zatem przez cały czas wyższej stawce opodatkowania.

Wnioskodawca odnosząc powyższe uwagi do przedstawionego stanu faktycznego podnosi, że wskazane przesłanki są w stosunku do Gruntu spełnione. Grunt, jak wskazywano na wstępie:

- 1) jest gruntem rolnym - użytkiem rolnym klasy V);
- 2) z uwagi na fakt, iż:
 - a) jest sklasyfikowany jako tereny zieleni otwartej z wodami powierzchniowymi

śródlądowymi i infrastrukturą techniczną - kanalizacją;

- b) na części Gruntu umiejscowiony jest podziemny kolektor wraz z pasami ochronnymi wynoszącym po 2,5 m szerokości z każdej strony kolektora;

nie może być przez Spółkę zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej. Fizycznie Spółka nie prowadzi działalności na Gruncie, jest on jedynie częścią Nieruchomości na której Spółka prowadzi działalność gospodarczą, jednak tą częścią niewykorzystywaną w sposób realny (fizyczny) w działalności gospodarczej. Z uwagi na ten fakt należy uznać, iż Grunt nie jest zajęty na jej prowadzenie.

Dodatkowo, w tym miejscu należy zwrócić uwagę na treść art. 1a ust. 2a pkt 4 UPOL. Zgodnie z tym przepisem, do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się gruntów:

- a) przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej,
 - b) zajętych na pasy technologiczne stanowiące grunt w otoczeniu urządzeń, o których mowa w lit. a, konieczny dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń,
 - c) zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane urządzeń, o których mowa w lit. a, służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub paliw gazowych, lub transportu wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, które zostały określone w odrębnych przepisach
- chyba że grunty te są jednocześnie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż działalność, o której mowa w lit. a.

Z powyższego przepisu wynika m.in., iż za grunty związane z działalnością gospodarczą nie są uznawane m.in. urządzenia będące własnością przedsiębiorstw m.in. telekomunikacyjnych czy gospodarki komunalnej, pasy technologiczne wokół tych urządzeń, chyba że są one związane z działalnością inną niż działalność telekomunikacyjna czy gospodarka komunalna.

W zakresie powyższego Spółka wskazuje, iż jak podnoszono w opisie stanu faktycznego, na Gruncie nie znajdują się żadne budynki, budowle czy inne obiekty będące własnością Spółki. Jedyną rzeczą znajdującą się na Gruncie jest kolektor. W odniesieniu do przedmiotowego kolektora należy wskazać, iż jego obecność nie będzie miała wpływu na zmaterializowanie się obowiązku w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego Gruntu, z uwagi na treść art. 1a ust. 2a UPOL. Kolektor jest bowiem własnością i jest wykorzystywany przez ten podmiot do prowadzenia przez niego działalności w zakresie gospodarki komunalnej. Fakt jego obecności na części Gruntu nie będzie przesądzał o

uznaniu Gruntu za zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej przez Spółkę.

Podsumowując, z uwagi na fakt, że Grunt jest sklasyfikowany w ewidencji gruntów i budynków jako użytek rolny V klasy oraz to, że Grunt nie jest fizycznie zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej, w przedstawionym stanie faktycznym Grunt nie będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Grunt będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem rolnym, na podstawie art. 1 UPR.

W ocenie Wnioskodawcy, Grunt będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem rolnym i jednocześnie będzie korzystał ze zwolnienia z opodatkowania w tym podatku. Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 1 pkt 1 UPR, zwalnia się z podatku rolnego użytki rolne klasy V, VI i VII oraz grunty zadrzewione i zakrzewione ustanowione na użytkach rolnych.

Z uwagi na fakt, iż Grunt jest użytkiem rolnym klasy V, będzie podlegał zwolnieniu z podatku rolnego.

Ad.2.

Zdaniem Spółki, w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze i uznania, iż Grunt podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, w ocenie Spółki stawką właściwą będzie stawka, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b UPOŁ. Zgodnie z tym przepisem, rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych - 4,80 zł od 1 ha powierzchni.

W przedmiotowym przypadku Grunt jest sklasyfikowany jako tereny zieleni otwartej z wodami powierzchniowymi śródlądowymi i infrastrukturą techniczną - kanalizacją. Jest więc zatem obszarem, na którym znajdują się wody powierzchniowe. Z tego względu powinien podlegać opodatkowaniu zgodnie ze stawką z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b UPOŁ.

Jednocześnie, w ocenie Spółki zastosowania do Gruntu nie znajdzie stawka wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a UPOŁ, odnoszącym się do gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie bowiem z art. 1a ust. 2a pkt 2 UPOŁ, do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i d, czyli m.in. gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych. Z uwagi na fakt, że Grunt powinien być zaliczany właśnie do tej kategorii, stawka z lit. a art. 5 ust. 1 pkt 1 UPOŁ nie znajdzie zastosowania. Podsumowując, zdaniem Spółki, w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze i uznania, iż Grunt podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, w ocenie Spółki stawką właściwą będzie stawka, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b UPOŁ.

Po rozpatrzeniu wniosku Prezydent Miasta Poznania wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie należy przypomnieć, że w myśl art. 14b § 1 i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 – dalej: „Ordynacja podatkowa”) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej oraz w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego i zdarzeń przyszłych, a składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania pierwszego za prawidłowe.

Zgodnie z brzmieniem art. 1 UPR opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Z powyższego wynika, że podatkiem rolnym będą odpowiadać grunty, które zostały sklasyfikowane jako użytki rolne i które nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż rolnicza. Omówiony w stanie faktycznym grunt został sklasyfikowany jako użytek rolny, a więc spełnia pierwszą przesłankę opodatkowania podatkiem rolnym.

Jeżeli chodzi o drugą przesłankę opodatkowania podatkiem rolnym, jest nią brak zajęcia gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż rolnicza jest to okoliczność faktyczna wykonywania działalności na danym gruncie, „rzeczywiste wykonywanie na nim czynności składających się na prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym czynności te muszą

być wykonywane w sposób trwały (nieincydentalnie)" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2017 r., sygn. akt: II FSK 1540/15). Jak wskazują inne orzeczenia sądów administracyjnych, zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej stanowi „rzeczywiste wykorzystywanie gruntu [...] w działalności gospodarczej określonego rodzaju (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt: I SA/Wr 768/17), „zajęcie, gdzie wykonywane są czynności składające się na prowadzenie działalności gospodarczej, a więc budynki/grunty, na których mają miejsce działania powodujące osiągnięcie zamierzonych celów lub konkretnego rezultatu związanego z działalnością gospodarczą" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 9 sierpnia 2017 r., sygn. akt: I SA/Sz 479/17). Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 19 stycznia 2016 r., „terminu »zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej« nie można utożsamiać ze »związaniem z prowadzeniem działalności gospodarczej«, zdefiniowanym w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. »Zajęcie gruntu na prowadzenie działalności gospodarczej« jest pojęciem węższym niż »związanie z prowadzeniem działalności gospodarczej«. O tym, że grunt jest zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej decydowały będą okoliczności faktyczne w postaci działań przedsiębiorcy podjętych wobec tego gruntu, ze szczególnym uwzględnieniem faktu, czy czynności te służą przedsiębiorcy w sposób istotny do prowadzenia takiej działalności" (sygn. akt: I SA/Wr 1192/18).

Z opisu stanu faktycznego przedstawionego przez Spółkę wynika, że na omawianym gruncie nie wykonuje działalności gospodarczej, należy więc uznać, że nie jest on zajęty na działalność gospodarczą jakiegokolwiek rodzaju.

Dodatkowo, zgodnie z brzmieniem art. 2 ust. 3 UPR, który obowiązuje od 1 stycznia 2019 r., za grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza nie uważa się gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne:

- 1) przez które przebiegają urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495), wchodzące w skład przedsiębiorstwa przedsiębiorcy prowadzącego działalność telekomunikacyjną, działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów lub energii elektrycznej lub zajmującego się transportem wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej,
- 2) zajętych na pasy technologiczne stanowiące grunt w otoczeniu urządzeń, o których mowa w pkt 1, konieczny dla zapewnienia właściwej eksploatacji tych urządzeń,
- 3) zajętych na strefy bezpieczeństwa oraz strefy kontrolowane urządzeń, o których mowa w pkt 1, służących do przesyłania lub dystrybucji ropy naftowej, paliw ciekłych lub paliw gazowych, lub transportu wydobytego gazu ziemnego lub ropy naftowej, które zostały określone w odrębnych przepisach

- chyba że grunty te są jednocześnie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza oraz innej niż działalność, o której mowa w pkt 1.

Zatem od 1 stycznia 2019 r. gruntu nie będzie można uznać za zajęte na działalność gospodarczą w związku z faktem, że znajduje się na nim kolektor . . . będącego przedsiębiorstwem wodociągowym.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 1 UPR zwalnia się od podatku rolno użytki rolne klasy V. W opisie stanu faktycznego Wnioskodawca wskazał, że omawiany grunt został sklasyfikowany jako użytek rolny klasy V. Biorąc pod uwagę ten fakt, a także powyższe rozważania, należy przyjąć, że grunt ów będzie podlegał zwolnieniu od opodatkowania podatkiem rolnym.

W związku z tym, że Organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania pierwszego za prawidłowe, odstąpiono od udzielenie odpowiedzi na pytanie drugie.

Niniejsza interpretacja udzielona została w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Interpretacja ta, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2019 r., poz. 1438, z późn. zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy) za pośrednictwem organu który wydał interpretację – Prezydenta Miasta Poznania.

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Załącznik 0

Sprawę prowadzi: KAŻMIERCZAK BARTOSZ

Z up. PREZYDENTA MIASTA
Iwona Jędrzejak
Z-CIA DYREKTORA WYDZIAŁU